

σεντεμέντε

Το θεατρικό έργο *σεντεμέντε* του Κωνσταντίνου Αβράμη διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια Creative Commons BY [Αναφορά Δημιουργού]

Ν τόσοι στην ιστορία μορφωμένοι καλλιτέχνες γραμματιζόμενοι, και τόση μέριμνα να προφυλαχθούν τα παιδιά, να μην εκτεθούν. ονομάστε την όπως, επιλέξτε όποια μέθοδο: βίαη ειρηνική διαρκή στιγμιαία επίπονη ανώδυνη. εντοπίστε μία σ' ολόκληρη την παραμυθογραφία. ουδ' ένα παραμύθι δεν περιλαμβάνει ουτ' υπόνοια· η πρώιμη φονική σκέψη κατακλύει την εφηβεία. η ανωριμότερη των βίαιων ενορμήσεων ορμεμφύτων —με τούτους τους όρους δεν εξοικειώθηκα ποτέ, συγχωρήστε με για την παράχρησή τους— ας μείνει βία προκοινωνική, κείμενη εκτός της πολιτικής κοινωνίας: δεν θα τη βρείτε σε κανένα παραμύθι. οι ανένταχτοι προστατεύονται, οι ενταγμένοι την ονειρεύονται: μια εξαίρεση και η νηπιότητα σκέτη πρόσθεση διεύρυνση θετικότητας. ονειρευόμαστε από παιδιά μνήμη βία πόνο αυτοσυνειδησία πληγές αλήθεια σάρκινη βάσανο και λείπει από τις αφηγήσεις, την καθώς πρέπει λογοτεχνία, την ανάξια υποδεέστερη και υποτελή του ονείρου του συνειρμού του ρεαλιστικού

Δ τα όνειρά μας θα έχουν πάντα μορφή ακατέργαστου εξπρεσιονισμού
—παραπλανάτε

—είστε κατεργάρης. είστε ρομαντικός. και ο ρομαντισμός σας έν' ακόμη παραμύθι. η μαγεία της φύσης, η φυγόκεντρος του άστεως τάση, ο βέρθερος που αγαπάτε, δίπλα στο πηγάδι, κίτρινο φίδι κάτω απ' το ερείπιο του παλιού πέτρινου τοίχου. εθελουφλείτε. τα παραμύθια είναι μελέτες θανάτου, απομακρύνσεις απ' την πραγματικότητα: ο ονειροπόλος αναγνώστης έναντι του πολιτικοθητικού υποκειμένου

—χρόνια σιωπής φωνήθηκαν χάριν βερθέρου

—δεν είμαστ' ένα εκ των παραμυθιών σας

—τι θέλετε

—συνεχίστε την φλυαρία περί προσκόλλησης εν ζωή, αθώας ύπαρξης και αφελούς ετεροκτονίας

—πού είναι

—δεν γνωρίζω

—εντός περιβόλου

—ίσως όχι

—άστεως

—αγνώ

—οφείλουμε από κοινού

—πείτε μου τι γνωρίζετε

—τελευταία φορά χθες

—πόσο ιερή η συνδαιτυσία

—μπήκε τρικυμισμένος, ερχόταν να καθίσει μ' είδε μ' απέφυγε

—χθες το βράδυ δεν κοιμήθηκε μαζί μου
—συνηθίζετε
—να είστε αδιάκριτος
—συγχωρήστε
—όχι
—λένε πως εγώ τον διώχνω
—μάλλον κι εγώ
—τόσο μίσος
—πόση παιδική αφέλεια
—το ξέρει ο καθείς, ως τ' αφεντικά
—δεν θα χάσετε τη δουλειά σας
—είναι ισχνότερος
—είστε ισχειρότερος
—με εμπιστεύονται, αυτό είν' όλο
—ανεύθυνος δεν ήτο ποτέ
—δεν εννόησα
—παραμυθιάστε με
—γιατί με χλευάζετε
—τουναντίον
—πού είναι η παιδικότητα η αφέλεια
—στην υπερπαραβολή: ποιός μισεί αγαπά
—στις μέρες μας
—σε όλων τις μέρες
—εγώ
—τον αδελφόν
—κι αυτόν
—αλλά δεν θα λέγατε γι' αυτόν
—ξεχάστε το, άλλο έν' αφήγημα
—οι μυθιστορίες με καθηλώνουν
—σύντομα θ' ανήκετε σε μία
—ως
—σύζυγος νεκρού
—κουριάδ' αδελφοκτόνου
—όχι
—λάμπετε ως φάρος
—καλλίτερα να επιστρέψουμε στη δουλειά
—σύμβολο κατευθυντήριο
—η πυρίτιδα δεν περιμένει
—εμπιστοσύνης
—το εθνικό καθήκον

- ασφαλείας
- η επικινδυνότητα
- φάρος φωτός φοίβος φωνής φόνος φαλλού
- σας παρακαλώ, οφείλουμε να επιστρέψουμε στην γραμμή, η παραγωγή καθυστερεί, η ασφάλεια συμβιβάζεται, τα πάτρια εδάφη προσβάλλονται
- τ' αδελφικά
- θα επιστρέψει, ακριβώς μετά την βάρδια θα τον αναζητήσουμε, τούτο το δέον, έχουμε χρέος, η ασφάλεια, ένας ενδεχόμενος κίνδυνος, πρέπει να, ως αδελφός, πρέπει
- διηγηθείτε μου τα της αγάπης
- ο φάρος με τρομάζει. φάρος κάθε κίνδυνος. φάρος όπου πρέπει να μην πάω, ωραίος ορατός και απευκταίος. ο πάση θυσία ν' αποφευχθεί. ο θάνατος. βλέπω τον θάνατο πλέω μακριά για τη ζωή. κωπηλατώ οληνυχτίς. φοβάμαι τον φάρο, κολυμπώ. φοβάμαι τον θάνατο, ζω. φοβάμαι την έκρηξη τη δύναμη τον τεμαχισμό και ασφαρίζω προστατεύομαι φορώ στολή δεν σκίζω δεν πετώ δεν ρίχνω δεν ανάβω σπύρτα μισώ τα σπύρτα —σβήνουνε μέσα μου — είμαι η πλήρης αταραξία αλλά η πλήρης αταραξία μεγαλοεπιπέδου είναι αέναη ταραχή μικροεπιπέδου. για να ζω συνέχεια πεθαίνω συνέχεια. σκοτώνω κάθε ενόρμηση θανάτου για να ζω. για να ζω μιλώ για το θάνατο. για ν' ανασάνω μιλώ για τον πνιγμό
- στεγνώστε τον ιδρώτα σας
- βρέχει
- συνεπώς δεν θα φύγουμε' άμεσα, η βάρδιά σας θ' αναβληθεί
- λίγο νερό
- εγώ θα μείνω, δεν θα μ' αφήσετε μόνη
- τι καλοκαίρι
- εργατικό
- υγρό
- πείτε μου για την αγάπη. ούτως ή άλλως πού θα πάτε
- πείτε μου πρώτα εσείς τίν' αγαπάτε
- έναν μύθο ψευδή, θα τον πιστέψω
- πόσο
- ως τον βυθό
- θέλετε να ξεφύγετε
- διαβάζετε ειδήσεις
- στο πρωινό — όταν δεν μ' απασχολούν
- ένα παιδί
- σπουδαίο νέο
- πέθανε
- συγγνώμη

- φλογίστηκε ζωντανό καιόμενο πυρπολημένο κοντά στην εμπόλεμη ζώνη, σε καταυλισμό, γράψαν ατύχημα μα ήτο μόνο μέσα σε σκηνή ήρπαξε φωτιά, εξάχρονο κοριτσάκι, ύποπτο κάποιιο ήδη είπαν, το φως, η φλόγα των εκρήξεων, οι εκρήξεις απ' τις σκόνες που εμείς παράγουμε, οι σκόνες και οι σταγόνες οι ασφαλείς εδώ, οι εδώ παραγόμενες, οι εδώ μη καταναλωνόμενες, οι γι' αλλού προοριζόμενες, γι' άλλα χώματα και λάσπες, άλλες εκρήξεις, για πόνο άλλων ανθρώπων μ' άλλες σάρκες σ' άλλη γλώσσα να γίνοντ' οι κηδείες —είσαι φλόγα κι ανατρέφεις μόνη σου το φως εώς την έσχατην ώρα του ιησού— τούτες τις φλόγες η μικρή δεν τις άντεξε, δεν άντεξε να τις βλέπει να γυρνούν και να γυρνούν και να καίν' άντρες και παιδιά στην ηλικία της κατόρθωσε να κλέψει, μικροέκρηξη αμελητέα στιγμή αμελητέα σκηνή αμελητέα παιδική ζωή αμελητέα
- ο λίθος βαρύς στον λόφο τον σπρώχνει κανείς και τον σπρώχνει ως που τη χαρά ν' αντλήσει, πάλι να τον κατακυλήσει και στα πάνω πάλι μαρτυρικά να τον ωθήσει
- εμείς τον σπρώχνουμε πίσω στους πρόποδες, νικόλα εγώ εσύ οι άλλοι επιστάτες οι εργάτες ο ιωάννης όλοι. εμείς σπρώχνουμε τον λίθο άλλων κάτω ξανά και ξανά με δύναμη ο φίλος ο γείτονας ο μπακάλης ο ξάδελφος το κοριτσάκι σκοντάφτει περνά την πλακώνει το κρανίο της συνθλίβει, δεν μας θλίβει κοιτούμ' αλλού λέμε πως έγινε; λέμε ας μην σκόνταφτε. γι' αυτό μην μου πείτε πάλι για την αυτοχειρία που λείπει απ' τ' αθώα παιδικά παραμύθια, πείτε μου για την αγάπη

Δ ακόμη βρέχει

N νόμιζα δεν θα μου μιλούσατε ποτέ

—νόμιζα δεν θέλατε, αγνοούσα αν θα μου απαντούσατε αν μ' ακούγατε τι έλεγα ή πόση ώρα

—χρόνια

—χωρατό

—αστείο

—τόσο αφοσιωμένος τόσο αναβλητικός

—αναβλυτικός

—ιεροκήρυκας ή ιερό βιβλίο

—κι ερμηνευτής εσείς

—ω τουναντίον εσείς

—μιλήστε μου λοιπόν, πού είχαμε μείνει

—εποχή θερισμού θα λέγατε

—αρχή διά σποράς

—χρόνια ολόκληρα. εν αρχή μπαρκάρισα για ύδατα πράα φυλαγμένος σαν άλλος κόμης δεσμώτης στο αρχιπέλαγος στη νήσο δ' εάν

—δεν φύγατε από δω ποτέ

—έδυε κιέδυε δενύχτωνε δεντύφλωνε δενέλαμπε, πεινούσα, μήνες ολόκληροι νηστικοί, φύκια μόνο και πρωτόλεια, ψάρια σπάνια αλλά γλυκά, μεγάλη ίσαμε πήχυ ή και αγκώνα ψαριά, δίχως δόντια, μ' εύπλαστη μαλακή ραχοκοκαλιά. τα τρώγαμε ωμά όπως τα πιάναμε, έτσι θυμάμαι. πολύ απίθανο, ροή παρεφθαρμένων αναμνήσεων, μα αυτό ήτο το αίσθημα της εποχής, λατρεία του ακατέργαστου χειμαρρώδους πηγαίου. πίναμε νερό μόνο από πηγές κι ας έπαιρνε μήνες να βρούμε μία, η δίψα θέριζε, ζούσαμε και ψευτοζούσαμε. μονάχ' από ένα σημείο και μετά, ιχθύων αμείωτων, τολμήσαμε να τραφούμ' αλλιώς

—πότε ήρθατε στο νησί

—πότε ήρθαν αυτοί

—τρώγατε— σας σιχαίνομαι

—και γω. τώρα και γω

—τα ωραιότερα, ελευθερότερα, πιο άπιαστα ζώα κατάλευκα δυνατά. πως; τα βλέπατε να πετούν βουτούν προστατεύουν τα μικρά μητρικό ένστικτο— λιγούρα. δεν θα σκεφτόμουν δεν θα τολμούσα. στη στεριά τα πράγματα στατικά. αναμονή ως εύρεση, πείνα ως τροφή. τίποτ' άλλο. μόνος άντρας της ζωής μου υπήρξε ο ιωάννης

—υπάρχει

- δεν εννόησα
- μην απολογείστε
- ποτέ δεν σκέφτηκα ν' αναζητήσω άλλον, απόλυτη ικανοποίηση πλήρωση συμπλήρωση. τόσοσ θαυμασμός δέος για 'κείνον. πως να κυνηγήσω γλάρους αν δεν χορταίνω να τον κοιτώ
- ειλικρινά δεν κυνηγώ δεν αλιεύω δεν τρώω
- ειλικρινέστερα
- προσμένω προσδοκώ διψώ λυσσω
- ανεργμάτιστα επιτεθήκατε στην ομορφιά, δεν καταλαβαίνω σε τι διστάζετε
- σε σας
- σας λυπάμαι, ειλικρινέστατα: βδελύττομαι
- μου μιλάτε απ' τις οχτώ
- αν μπορούσα να τον βρω θα τον έβρισκα μόνη μου. αν είχα εκείνον δεν θα χρειαζόμουν κανέναν. αλλά δεν έχω τον δίδυμό σας. πανόμοιοι, ακριβώς, όσ' ομοιάζει ένας έκπτωτος σ' έναν άγγελο. να γιατί σας σιχαίνομαι: έχετε τα μάτια τα μαλλιά τα χέρια του. ακαρύκευτη αδιάλυτη φαινομενικότητα αντίγραφο του. είστε απείκασμα τίποτα σκιά. δεν αγαπάτε ανεπαρκείτε δεν υπήρξατε παιδί μισείτε μνησικακείτε δεν θερίσατε ποτέ δεν σπείρατε ποτέ δεν γευματίσαμε μία φορά μαζί
- δήμητρα, δεν
- οι άνθρωποι, νικόλα, οι οικαγένειες φαίνονται δεικνύονται δένονται τρώγοντας. στην ιερή στιγμή διασφάλισης της επιβίωσης, στο τραπέζι και την —να μια λέξη που αρέσει δίχως γνώση τι πραγματικά σημαίνει
- σημασία ναι, νόημα όχι
- ειλικρινή αλληλεγγύη τους. αν διψάτε σεις, διψώ κι εγώ. διψώ για τον σωφρονισμό σας
- για τι κατηγορούμαι
- γι' αναξιότητα να φέρετε τα μάτια του
- χαίρετε μέγα ιεροεξεταστή
- εγώ κρίνω πως δεν έχετε ιδέα τι σημαίνει οικαγένεια έρωτας αδέλφια άνθρωπος. πως κοιτάτε αν δεν μπορείτε να δείτε; γιατί σπαταλάτε την όραση; κατοπτρίζετε τον κενό χώρο όπου θα 'πρεπε να υπάρχει μια ψυχή
- τί σας έχει πει για μένα
- τα πάντα
- με μισείτε επειδή με μισεί
- είστε αυτό που βλέπουν όλοι, τίποτε κρυφό μεταφυσικό
- αφού υπερέχετε τόσο, αφού τόσο υστερώ ενώπιόν σας, τι φθονεί; αν τόσο βέλτιος εμού είναι γιατί με μισεί αντί να με περιφρονεί, γιατί θλίβεται αντί να με οικτίζει, γιατί στέλνει και ξαναστέλνει γράμματα σε όποιον ανώτερο

- βρει ν' απολυθώ καθαιρεθώ εξοστρακιστώ εξοριστώ, ει δ' εφικτό, να φονευθώ
- γράμματα
- δεν γνωρίζετε
- ψεύδεστε
- με φθονεί. από παιδιά. με φθονούσε που είχα το θράσος να γεννηθώ πρώτος, τόσο μικρό πλεονέκτημα απ' εκκινήσεως. ήξερα όσα ονειρευόταν να μάθει. με φθονούσε που ήξερα να διαβάζω, με φθονούσε που έφυγα που θαλάσσωσα. είμαι σίγουρος έχει δηλώσει την περίφημη περιφρόνησή του για τους ανθρώπους της θάλασσας τόσες και τόσες φορές, σφάλλω
- όχι
- μάθετε πως ήθελε απεγνωσμένα να φύγει πρώτος, μα δεν μπορούσε να φύγει άνηβος, προσπάθησε να μ' ακολουθήσει αλλά τον έπιασαν οι δικοί και τον έδεσαν ένα μερόνυχτο. πόσα γράμματα μίσους λάμβανα σε κάθε λιμάνι. ό τι έφερα απορρίφθηκε. το δικό του όργωμα σαν το 'καμε ποιος του το άρδευε; βλέπετε, δεν είναι όσο πρωτοπόρος του αρέσει να παρουσιάζεται
- πόσο θράσος; όργωσε στη δική μου γη και χώμα και σεις απ' τους καρπούς μας ανδρωθήκατε. αναρριχηθήκατε εκμεταλλευτήκατε πανουργήσατε δολιοπλέξατε μηχανορραφήσατε για να γίνετ' επιστάτης όσο εκείνος παρέμειν' εργάτης. δεν δικαιούσθε να χαλκεύετε το παρελθόν. ο ιωάννης σας προσέλαβε, αλλιώς θα 'χατε λιμάξει σεις και οι γονιοί υμών
- με ποιες γνωριμίες και φρονήματα; εγώ πίστεψ' απ' την πρώτη μέρα σ' αυτόν τον πόλεμο, εγώ φρόντισα να βοηθούμε το έθνος με κάθε και όποιο κόστος και τρόπο, εγώ γνώρισα σ' ένα δρομολόγιο για τη μαρσίγια τον πυροτεχνουργό που μας έφερε δω και του 'δωσα σύσταση να πιάσει δουλειά πριν γυρίσω και τ' ότι δεν πήρε ποτέ αύξηση, ποτέ δεν ανέβηκε ένα σκαλί σε καμία ιεραρχία είναι γιατί σπατάλησε μια ολόκληρη ζωή σ' αυτά τα βιβλία
- γιατί τόση οργή; γιατί εσείς ο καλλίτερος, ο βέλτιστος, ο αρμονικός, ο άριστος τόση οργή για τον κακόμοιρο αδελφό σας που τίποτε δεν πέτυχε και τίποτε δεν είναι; επειδή θ' αφαιρέσει την ζωή του αν δεν το 'χει κάνει ήδη; τι ζηλεύετε τι προτιμάτε νταμάρι σκοινί περίστροφο; επειδή είν' ελεύθερος ένας αυτεξούσιος άνθρωπος που δεν βαθμονομείται στις εθνικιστικές ιεραρχίες σας και που δεν αφιέρωσε την ζωή του στον υψηλό στόχο να γίνει ένας λαμπρός επιστάτης σ' ένα πυριτιδοποιείο; υπερηφανευτείτε: είναι και κείνος συνεργός φονιάδων κι ας μην το 'θελε. ή μήπως τόση οργή επειδή έχει κάτι που δεν έχετε, κάτι που δεν αποκτήσατε ποτέ κι ούτε θα μπορούσατε, κάτι μάλιστα που το καταλαβαίνετε, αντίθετ' από την ελευθερία
- δεν είχε ποτέ ούτ' ένα σπίρτο πλέον από μένα
- εμένα

Ν ως πότε θα τρώμε σε τρώγλη
 Δ βγειτ' έξω, νόμιζα σας άρεσε το νερό
 —ν' ανοίξουμε τις αποθήκες να ποτίσουμε το μπαρούτι
 —ν' ανθίσει
 —σαν αμυγδαλιά
 —και τα μυαλά στους τοίχους, υδατογράφημα στη σημαία του έθνους
 —μην κοροϊδεύετε, ευγνωμονείτε τις δομές που μπορεί να προσφέρει το κράτος
 το άγιο
 —κάργιο
 —είσθε καλλίτερα
 —από πριν δύο λεπτά; όχι
 —είχατ' ένα — δεν αισθανόσασταν καλά, λείπατε μέρες
 —γέννησα και μου πέρασε
 —ήσαστε
 —βλαξ
 —δεν θέλω να γίνομαι αδιάκριτος
 —λέγατε η ατμόσφαιρα εδώ είν' εκρηκτική
 —πώς αντέχετε
 —η αγάπη σώζοι
 —η πίστις νόμιζα
 —σας κοροΐδεψαν
 —πού μπορεί να είναι
 —ίσως στο δάσος περπατά
 —δήλωσε δεν θα έλθει στη δουλειά
 —θα 'χε αναφερθεί
 —πήγε στη μονή
 —οι τάφοι ιπποτών σαγηνευτικά μαγικοί
 —αν θέλετε να βρούμε πού είναι
 —πότε είναι
 —πρέπει να φύγετε
 —ο φεύγων δεν ευρίσκεται
 —φεύγεις ως έφυγε
 —καθείς φεύγει μόνος
 —ή επιστρέφει
 —ιπότης πια ναΐτης σταυροφόρος άχριστος
 —σας περιμένα
 —σταυροφόρος για τις προθέσεις

- προτίθεμαι για σας
- θ' αυτοκτονήσει
- θα επιστρέψει
- το 'χει κάνει ξανά
- για να τον λυπηθούν
- εσάς να λυπηθούν
- με σουμπλιμέ ευρέθη αφρισμένος για ξύρισμα
- τιμήστε λίγο τον σβαρτς να δω κάτι
- πώς
- ανακάλυψε το μπαρούτι
- ποιός
- ο μπέρτολτ σβάρτς με το ψευδώνυμο κόνσταντιν ανκλίτσεν γύρω στο 1330
φραγκισκανός μοναχός από το φράιμπουργκ
- μακάρι να μην το είχε ανακαλύψει
- τότε θα είχατ' απλώς κρεμαστεί
- δεν είν' του χαρακτήρα μου
- λόγω εγωισμού
- λόγω αλτρουισμού
- λέξεις ιδέες τσάμπα φλάμπουρα ξερατά
- με προσβάλλετε
- εξάχρονο καιόμενο κοριτσάκι στερείται αλτρουισμού, σωστά
- κάθε περίπτωση, συμπεριλαμβανομένου του ιωάννη
- σας έχω ήδη πει: δεν χρειάζεται να γαμεύεται τις τη μήτρια μήτρα του για ν'
αποκαθιστά η αυτοτύφλωση κάποια δικαιοσύνη
- εκχυδαΐζετε τα αισθήματά μου, περιφρονείτε τον χαρακτήρα μου
- είστε μια πρόστυχη φαντασμαγορία, τίποτ' άλλο, αίμα ίσον σπέρμα ίσον
μπαρούτι, φτηνό ερασιτεχνικό μπουρλεσκάκι, χορός για να προσελκυθούν
πελάτες. να γιατί δεν μ' ενδιαφέρει η γνώμη σας για μένα: γιατί
μεταβάλλεται ανάλογα με το αν θ' αγοράσω το εμπόρευσμά σας
- πως διαφέρει αυτό απ' ό τι κάνει ο τρανός και παινεμένος; μελόδραμα για
λύπηση, μια απόπειρα να τραβήξει την προσοχή. τόσο απέχω απ' το γούστο
σας. εικασία πρώτη: το εγωιστικότερο είδος αυτοκτονίας, η προσωπική
αποτυχία, η απόρριψη, παραίτηση από κάθε όνειρο ή στόχο. να ο ιδιοτελής
λιλιπούτειος μικροπρεπέστατος μέγας ιωάννης ο αυτόχειρ, που η ίδια του η
σύζυγος αγνοεί αν ή πού κοιμήθηκε, αν εμφανίστηκε στη δουλειά του ή όχι
- τα λόγια σας δεν τον χωρούν, είν' ένας πρίγκιπας, τον νοείτε όπως είστε
- αυτόν ερωτητήκατε, αυτός σας αγάπησε κι αν δεν αντέχετε να τον βλέπετε
με γυμνή ματιά
- ποτέ δεν μ' αγάπησε, το είπα ξανά. ένας αληθινός ηγέτης, μια χαρισματική
προσωπικότητα που δεν θ' αφήσει πίσω του τίποτε, δεν θα γράψει τίποτε

- ένα τίποτε
- ούτε το υψηλό εκφράζει ούτε το μίζερο υποχείριο που είστε θα γινόταν ποτέ υφ' οιαδήποτε ιδεολογία. πραγματικά ελεύθερος γι' αυτό δεν με αγάπησε ποτέ και το δέχομαι. όλην του τη ζωή, αυτή είναι η μονάδα μέτρησης, είμαι, ήμουν και θα είμαι η νοσοκόμα του, θεραπαίνιδα για τις άπειρες δυνάμεις και το κανένα πάθος του. αυτή είναι η μεγαλύτερη τιμή μου, να υπηρετώ έναν —άστοχο; ίσως· αηθικό; σίγουρα— έναν αληθινό
- συγχωρήστε με για το γέλιο. θυμάμαι την μητρική οικία, πόσο ήθελε να μου μοιάσει. πόσο με αντέγραφε. τον χτυπούσα. σβέρο κεφάλι πλευρά πλάτη αλύπητα ξύλο δαρμός δέντρο βία παράλυτος ξύλο εγώ ο ισχυρός ο δυνατός η δύναμη εκείνος ισχνός ασθενικός αβοήθητος αντικοινωνικός εγωπαθές παιδί ανίκανο να καταλάβει κάθε και όποια ιδέα, κάθε έννοια ανώτερου σκοπού, ένα ανένταχτο ακοινωνητο νήπιο που πάσχιζε να πιστέψει, να παθιαστεί και αποτύγχανε παταγωδώς. όπως απέτυχε να μεγαλώσει κι έμεινε παιδί χωρίς σκοπό. ιδού ανωτερότητα: η αποτυχία του. η πλήρης αχρηστία του, κατόρθωσε, μετά κόπου, να γίνει περιττός
- λυπάμαι για σας
- ιδού αντικείμενο θαυμασμού
- είναι το τέλειο
- η εποχή μας δεν χωρά το τέλειο, αλλάξτε μάτια. το τέλειο του φανατικού το γελοίο του νηφάλιου. μπορείτε να προσεύχεστε σ' αυτόν όσο θέλετε. εγώ θ' ανήκω πάντα στους στρατιώτες που θα του προβάρουν τ' ακάνθινο στεφάνι
- γιατί γελάς
- εσείς πάντοτε ήσασταν απόλυτος μονολιθικός. αυτά είναι λόγια δικά του
- άλλαξα
- ποτέ. δεν λέω για όλα τα χοντροκομμένα που λέτε, αλλά γι' αυτό. πασχίζοντας να γίνετε αρεστός μιμείστε ή υιοθετείτε τον ερωτεύσιμο χαρακτήρα του
- ερωτευτείτε με τότε
- αλλά είστε μόνον ένα κακέκτυπο

Ν να βρεθεί λύση
 Δ ν' αλλάξετε σε λίγο πράξη
 —έχω αργήσει
 —όλα εντός δόλου πλοκής
 —θα με δουν εδώ, θα περάσει τις από κει, λείπω, δεν φυλά τα κεντρικά
 περιπτερα τέτοια ώρα ουδείς, ευθύνη μου ανετέθη, την προδίδω για σας και
 λίγη βροχή
 —σήμερα είναι
 —κοινής χρονολογήσεως δεκάτη ενάτη εκατοντάδα δεκατρία, έβδομου δεκάτη
 πέμπτη
 —ο τσέχωφ είναι νεκρός
 —πράγματι
 —σήμερα—είναι σήμερα
 —σήμερα πράγματι είναι σήμερα
 —θα το κάνει σήμερα
 —να προλάβουμε. που μπορεί να βρει τούτο—'κείνο που
 —δεν έχετε ιδέα, σωστά
 —σουμπλιμές
 —μην ανησυχείτε, δεν μπορεί
 —πώς το γνωρίζετε
 —σχετιζόταν με
 —πόσο βέβαιη είστε
 —απολύτως
 —τον είχατε—φόνισσα
 —είναι φάρμακο, αμαθέστατε, διχλωριούχος άργυρος, να τρόπος να πεθάνει
 κανείς: άργυρος, ήτοι λαβωμένος υπό μετάλλου· χλωριούχος ήτοι θαμμένος
 υπό χόρτου χλωρού· δις: διστακτικός ο δύστυχος υπ' αμφοτέρων. καθημερινή
 δοσοληψία, τόσο άκακος στην συνιστώμενη δόση
 —τώρα
 —όπως παρατηρήσατε, ανέρρωσα —ή, τέλος πάντων κι εμού μαζί, υπεχώρησε.
 σχεδόν με βγάξετε απ' την τόση θλύπη, γελωταποιείτε, και την αιώνια
 πλήξη του σανατορίου
 —μην περιφρονείτε το πυριτιδοποιείο, έχει ιερό σκοπό
 —και σεις ευθύνη. καλύψτε το πόστο σας. νομίζω κάποιον εισερχόμενο στο
 κοκκιστήριο
 —απαξιείτε τη θέση και τις αρμοδιότητες όσο 'κεινος ποθούσε την απόλυσή
 μου, εποφθαλμιών φυσικά το κύρος

- γελιέσθε πλάνην οικτράν
- το 'χε δειλώσει ποικιλοτρόπως κι εγγράφως. ως και στον γενικό σε προσωπική αλληλογραφία
- το υπαινιχθήκατε και πριν. πώς πληροφορηθήκατε
- η ασφάλεια εμπορεύματος μηχανισμών κτιρίων εργατών διοικητικών και του κυρίου γενικού του ιδίου απαρτίζουν την αρμοδιότητά μου. μην με υποτιμάτε
- είμαι σίγουρη είναι εντός εγκαταστάσεων γιατί δεν ήλθε στο κολατσό τον χρειάζομαι
- εικασία δευτέρα: η ανομική αυτοκτονία, αλλοτρίωσης αντικειμενοποίησης πραγματοποίησης απομόνωσης αποκλεισμού αποξένωσης γυμνής ζωής αναθέματος εξοστρακισμού εξοβελισμού εγκατάλειψης εξαίρεσης
- αποκλείω τον αποκλεισμό ή το άχθος του εγκλεισμού· και μέσα σ' ένα καρυδότσουφλο αισθάνεται τις ελεύθερος αν το θελήσει. ουδείς εγκλεισμός περιορισμός
- πού μένετε
- στ' απάνθρωπα, δουργούτι
- στα κουτιά
- βολταίρου και ντεκάρτ
- στα σπίτια δίχως πόρτα
- πού καλλίτερα
- μυρίζει μούχλα σάπιο ξύλο κλεισούρα κι εμετό
- σκέτη σαγήνη
- κυνικό
- λίγο παραδίπλα
- βολταίρετε το πρωί στη θέα την δημοσιοδιορητική κοινοαυνανιστική, όπου ο δίποδος άφτερος άνθρωπος κότα θυμίζει ή ο καφές στο μπαλκόνι περισσότερο σας αγγίζει
- στο δουργούτι κότα βρίσκει' εύκολα, μπαλκόνι δύσκολα
- θαύματα της αστικής ζωής: μόνος στο άδειο αστικό λαοφορείο. άνευ ιδρώτα φωνής σπρωξιδίου καβγά πανικού ιδρώτα πάλι μυρωδιών πόνου βίου ζωικού μαντρικού. ήμουν μόνος στο λαοφορείο: ηδονή 'λευθερία πολυτέλεια κομφόρ άνεση πλούτος
- θα 'ναι σε κάποιο απ' τα διαμερίσματα, οι εγκαταστάσεις δεν εκτείνοντ' ως το άπειρο, να ψάξουμε. φωνάχτε τους ιταλούς και τους άλλους απ' τον σχεδιασμό, τους πυροτεχνουργούς, προσωπικό ασφαλείας, όσο περισσότεροι ταχύτερα, ταχύτερ' ασφαλέστερος, παρακαλώ
- είν' ο ευστροφότερος μελιρρυτότερος, ο αρμονικότερος αλληλεγγυότερος, εγώ ζηλόφθων εριστικός κομπλεξικός εγωτικός — συγγνώμη παιδί δεν βαρά κανείς, συνέθλιψα τραυμάτισα κονιορτοποίησα κομποστοποίησα διέλυσα συγγνώμη συγγνώμη

- εξισώστε διορθώστε απαλύντε αναστρέψτε σώστε ψάξτε βρείτε
- δεν τον αισθάνομαι
- τον νιώθω
- ατέλεστο μ' αποφασισμένο
- προλαβαίνουμε
- είναι προνοητικός προμηθειικός
- όχι αλάθητος, γνώμη θ' αλλάζει
- όχι πια
- σωπάστε
- άκου με: τον άκουγες
- ναι
- τον ακούς
- όχι
- άκου εμένα. πρέπει να τον καλύψουμε· αυτό θέλει, ας τον στηρίξουμε
- απαγορεύεται
- πώς δικαιούμαστε να εμποδίσουμε τη βούλησή του επί του εαυτού του
- αμάρτημα αμαρτία εκτός τειχών θα ταφεί ταραγμένη ψυχή καμία δικαιοσύνη ειρήνη
- κείνος ο πίνακας του λωραίν
- πρώτοι το σώμα να φυλάξουμε απ' τα όρνεα τα τον πλούτο τον θεό προσκυνούντα
- πού είναι ο αδελφός μου
- δεν γνωρίζω
- εντός σου άνθισέ τον, τα φύλλα στο φως να στραφούν
- θα καούν
- έβρεξα όσο μπόρεσα νότισα, φύση σκληρή ξερή ασθενικούς γυμνώνεις απομονώνεις
- άλλοι να μη συρθούν, να μην παρασυρθούν, ίδιο λεκέ μην καθαρίσουν
- μόνο τα χέρια τους γδέρνουν, βετούλια αρνούμενα να κάτσουν σε σφαγή να προβούν
- κι η ντροπή, πόση νέμοντ' οι νεκροί και πόσ' οι ζωντανοί; λησμονιούνται στο φως του προβολέα αμήχανοι μετά το τέλος
- να κλαις και να θρηνείς τις συμφορές σου όταν απ' τους ακροατές σου έχεις να προσμένεις δάκρυα, δεν είναι χαμένος κόπος
- στα δέντρα πάνω να δούμε σκαρφαλώστε κατασχέστε τα σκοινιά όλης της αττικής βεβαιωθείτε πως τα ξίφη λείπουν των ιπποτών εργάτες συνάδελφοι προλετάριοι όλων των χωρών, το φάντασμα του σεντεμέντε θα πλανάται σε λίγο πάνω απ' το πυριτιδοποιείο αθηνών
- γελούν μαζί σου
- να τ' αναβάλλουμ' έστω

- δεν σ' ακούν
- μα τι αξία έχει η αναβολή
- αποδέξου τη μοίρα του βερθέρου σου
- δικό σου το τέρας που μισεί την ίδια του τη ζωή
- δέξου τον
- δεν θα το πράξει. όπλο κανείς δεν του 'δωσε, σε ταξίδι πολυήμερο δεν πάει. ρομαντικός ως το μεδούλι, το βράδυ πάλι στην ποδιά μου θα θρηνεί για τη λιποψυχία του και γω πάλι θα τον παρηγορώ μ' επαίνους για τη δειλία του — να τρελαθεί, αυτό πράγματ' είναι πιθανό, ίσως και βάνουσο, πιο τρομερό. αυτόχειρας για μια στιγμή, τρελός απ' όλους ακατανόητος κάθε λεπτό απόλυτα μόνος βασανιζόμενος — όλοι τον προφανή πενθούν θρηνούν και οικτίρουν, μα θύμα και τράγος δραματικός
- ο χάινριχ
- λουλούδια τον βλέπω να συλλέγει, ένας οδοιπόρος ταξιδιώτης τον συμπαθεί τον ρωτά λογικό σαν να τον βλέπει, ξωπίσω του τρέχω λέγουσα μην τον ακούτε, το 'χει από καιρό απωλέσει και τα παραμύθια που λαλεί μόνος του τα 'χει πλέξει. πώς θα με πείσω πως αιτία δεν υπήρχε, πως αλλιώς να πράξω δεν μπορούσα, πώς θα κοιμηθώ ονειράτα θεούσα, πώς θα ορκιστώ στον μέλλοντα εξεταστή —μπορεί να 'σαι ίσως πάλι εσύ— πως ό τι μπορούσα έκανα, πως λύτρωση δεν υπήρχε, πως εγώ τον έσωσα, πως είμ' αθώα
- θ' αντέξετε, θ' αντέξουμε
- οφείλουμε να τον βοηθήσουμε να τον λυτρώσουμε
- τα χείλη μου ξανά μην ασπαστείτε, σας απαγορεύω
- ο παιδικός και μόνος μου έρωσ, υποτασσόμουν σ' εκείνον όπως η μητέρα. εδώ θ' αναμετρηθούμε ίση προς ίσο —ξηρά προς θάλασσα— και θα υποταχθείτε σε μένα
- φαινόσασταν η τέλεια ομορφιά, η πιο ωραία
- στον ουρανό θ' αναληφθώ, τα τέκνα σου θα σου ταΐσω
- φυλοβολείτε
- γιατί ξαπλώσατε; έχουμε έναν άγιο να θυσιάσουμε

Ν το διάλειμμα λήγει

Δ δεν μπορεί παρά να 'ναι σε κάποιο απ' τα διαμερίσματα, οι εγκαταστάσεις δεν εκτείνοντ' ως το άπειρο, να ψάξουμε. φωνάχτε τους ιταλούς και τους άλλους απ' τον σχεδιασμό, τους πυροτεχνουργούς, προσωπικό ασφαλείας, όσο περισσότεροι ταχύτερα, ταχύτερα νεκρότερος, παρακαλώ

—οι μεν στη μονή, οι δε μένουν εδώ μήπως εμφανισθεί οι δε μη στα κεντρικά το φυλάκιο του θυρωρού την πύλη την πόλη όλοι στα δέντρα κάτω απ' το χώμα —αν τον βρείτε κει, αφήστε τον ως δεν έχει— πάνω στα φύλλα μέσα στις κυψέλες ρυτίνη ανάμεσα στην αδενίνη και την κυτοσίνη ψάξτε παντού και φέрте τον μου εδώ

—οκτώ και τέταρτο

—βρείτε τον

—να κρατώ έμψυχο το χέρι του

—κι ύστερα εμείς πώς

—κανόνες του πυριτιδοποιείου: σπύρτα όχι αναπτήρας όχι όπλο όχι υγρά πλέον των εκατό όχι μαχαίρι όχι σκοινί όχι ναι όχι ζωή

—ενθάδε επίκειται ιωάννης σεντεμέντες ώρα βραχεία τόπος παρών τρόπος άγνωστος

—πρέπει να δείχνει τύχημα

—εικασία τρίτη: αυτοκτονία φαταλιστική· το απολυταρχικό μας καθεστώς εκμηδένισε κάθε ύπαρξη, η ουσία προηγήθηκε, το πνεύμα εξέπνευσε και το κενό υλικό αυτοαφαιρέθηκε σε μια απέλπιδα προσπάθεια απελευθέρωσης

—χριστιανοθηρικός πλην χρήσιμος τελεοσκοπικός ωφελιμισμός — εργόχειρ ιδίαις χερσί αυτόχειρ

—ψεύδος

—τα παλαιά δίπολα εξέπεσαν: ακούγεται άπτεται γεύεται σαν αυτοκτονία φαίνεται μυρίζει, να τι είναι και σε ποια κατηγορία ο νους θα το εν τάξει. τακτική στρατηγική: ο αιώνας μας

—τύπτομαι προδίδουμαι ας σώσουμε ας ζώσουμε με παρασέρνεις μηχανεύεις

—φτάνει η θυματοποίηση ο εκούσιος βασανισμός, η ζήση μπορεί και να μην είναι πόνος, αυτομαστίγωμα ως τα έσχατα, γιατί; ζει όποιος το ποθεί όσο το ποθεί

—εικασία τέταρτη: αυτοκτονία αλτρουϊστική· ιδεολογία: για το καλό το εξώκοσμο τον άλλον κόσμο το ανώτερο ον θεϊκή προσταγή κατηγορική δικαστήριο αθωωτικό θετικό δίκαιο απών άκων τις εξακοντίζεται βάσει νομολογίας ανήκουστου ανάδρομη τύψη

- πως θα του τ' ομολογήσεις; η προδοσία δυσχεραίνει περισσότερο της θυσίας, η ανομολόγητη απονενοημένη μοιχεία πονά ως τον θάνατο, ο θάνατος δεν πονά ως ποτέ. ευτυχία ευδαιμονία αναίμακτη χαρά πεταλούδες ανάλαφρ' άλματα στο γρασίδι ευημερία: πώς ξημερώνει στον θάνατο και πώς στην προδοσία
- ιερή ζωή όσιος βίος απαράβατος
- ιερός σημαίνει μιαρός, η αγιότητα ιστορική παρεξήγηση θρησκευτική επινόηση
- ιερή ζωή άθυτη δεν θυσιάζω
- γυμνή ζωή φονεύσιμη χωρίς ποινή
- ας τον κολάσουμε αν για κάτι ευθύνεται
- μα δεν ευθύνεται, γι' αυτό πεθαίνει
- ας τον εξορίσουμε
- το έξω εκφεύγει του ελέγχου, επικρατώ ως τον ορατό ορίζοντα
- στα σύρματα, τα σύνορά σου πιάνομαι τσουρουφλίζομαι ηλεκτρώνομαι. πού 'ν' το μέσα και το έξω, όλοι θνητοί όλοι παντού ποιό χρώμα ποιό χρώμα χρώμαι τ' ακίνητο άμα ρεύσει χάνω τα πάντα το υδαρές αστάθμητο το αίμα αλάθητο, πάντα ένοχο, λεκιάζομαι
- ποιός είσαι που αφαιρείς τον εαυτό σου απ' τους θύτες
- η φύση οι λύκοι η φυσική κατάσταση
- μια εξαίρεση νόμου είσαι, το θετικό δίκαιο δεν σε χωρά
- μ' έμφυτο ένστικτο ορμώ
- μ' ένστικτο στιγματίζεις βιάζεις αδικείς σκοτώνεις
- λαϊκά δικαστήρια αλληλεγγύη αρετή αθωότητα κοινότητα
- η ευγένεια του άγριου, ρομαντική σου χίμαιρα, πάλι ρομαντικότερος των προσδοκιών
- οι χθόνιες κοινωνίες σας στερεώθηκαν σε φόνους βίες εξουσίες εξαίρεσεις και τελετουργίες
- πρωτόγονα μυστήρια ταμπού ανθρωποθυσίες βουντού επιβίωση του πιο ισχυρού, δάσος ίσον δήμος, ίδια η βία του λύκου και του νομοθέτη, ισχυρός προς ισχνό
- είμαι οι κενοτάφιοι ναυαγοί, εσύ μια γεώτρηση: εσύ το χώμα, πάνω σου χτίζουν, σε τρυπούν, σε περιπλέω, σκάβεις με βρίσκεις, με πλοία με κατακτάς, με πίνεις για να ζήσεις, κίνδυνο με βαφτίζεις για να φοβίζεις τα παιδιά, από μένα ζεις και όλοι σένα ευγνωμονούν. γιατί; ψευδαίσθηση εξουσίας· τους στέκεις όρθιους σαν αθάνατους, είσαι μηχανή ψευδαισθήσεων
- ποιος είσαι αν ζήσει; δόμησες ήδη την ύπαρξή σου στον θάνατο του αδελφού σου. το πυριτιδοποιείο το αναδομημένο επί της τέφρας του, το μέλλον που μάλλον πάνω στα μέλη του μέλλεται να μιλήσει, αν ζήσει πως

θα σωθείς; αν ζήσει μαινόμαστ' όλοι, ο θάνατός του ορίστηκε συνθήκη
εξυγίανσης, ρισκάρεις εσύ να νοσήσουν πόσοι; η αβέβαιη αυτοκτονία του
εξόρκισε τον κίνδυνο την ασφάλεια και την υγεία που τόσο σ' αφορά:
θανάτωσέ τον, σώσε εμάς

- τέρρα τέρατος τεράστιο τρόμου κρατάς τόμο τέμνεις ποτάμι που τίμια τρέχει
- κρατώ βιαιοπραγώ βιώνω γι' αυτό. κρέας για όλους γεννώ
- αντί να γεννάς γερνάς αντί γόνου γέλωτας αντί γένους φόνους
- γέλιο γιατί εγώ φέρνω τον νόμο την τέχνη την γνώση την προστασία εγώ
διώχνω
- τον αποστάτη. σε συμβουλεύω να σε βοηθήσω, αν σε βρέξω θα σε
μαλακώσω, αν σε μαλθακώσω σώζω εκείνον εσένα ηθική τιμή υπόληψη,
είδες, κόρες χιλιάδες πυρπολούνται και τις σβήνω, κόρες και κούρους στον
πόλεμο στέλνεις
- όσοι αξίζουν, όσοι δεν υβρίζουν, ανόητοι αφελείς αμαθείς αγενείς ασθενείς
- πάψε να 'σαι τόσο αυστηρή, βυθίσου
- καλλιεργήσου
- πνίξου
- θάψου διαμετρήσου
- στη γενεύη ξέρω ένα νησί
- λύκος λύκαινα βυζαίνει απόκεφάλιζει
- σ' το 'πα και πριν: φέρει λόγο θεού
- δεν πιστεύεις
- από παιδί μικρό μιλούσε φωναχτά μπάσα φωνή λόγια πηγαία από στόμα
ρομφαία
- ένας μικρός θεός
- συγγραφεύς ουδ' ενός
- ανώτερος
- ή κατώτερος των επιστημών, όπως κάθε άρχων επιβάλλει κι επικουρεί
- η λατρεία αν μετρήσεις ως το τρία
- αγνώ
- ως φόβος ανδρώνεται ισχυρή
- δεν κατανόησα
- με θεό μοιάζει σε τρομάζει και σε ποδηγετεί
- δεν ξέρω
- άγιο δεν ξέρω, γλυκό δεν ξέρω, υποτάσσομαι δεν ξέρω, φοβάμαι δεν ξέρω,
δεν υπάρχει δεν ξέρω υπάρχει μονάχα δέχομαι να ετεροκαθορίζομαι
εξουσιάζομαι νέμομαι κρέμωμαι
- υπάρχει και δύναμαι
- αδύνατον
- άγνωστο το δυνατό γιατί πώς να μελετηθεί ανενεργό

- φαντασιοκοπίες της μυθοπλασίας
- ήτο ενεργός
- που μ' ένδυμα θεοσοφίας
- τώρα δυνατός και στο μέλλον ξανά
- και ξανά και ξανά
- διατηρεί τη δυνατότητα ενεργοποίησής του
- τολμά να κρυφτεί εμφωλευτεί
- η ενέργεια θνήσκει, το δυνατό επωάζεται
- επίσταμαι γνωρίζω σαφώς καθορίζω μετρώ ποσοτικοποιώ
- πραγματώνει τη δυνατότητ' αδυνατότητας
- η αυτοκτονία σε στέλνει, απλά, στην ανυπαρξία
- ισχύεις χωρίς σημασία, μιλάς δίχως να λες, κηδεύεις δίχως σώμα
- σώμα φαγητό σαρκός φυγή στρατός
- ποια φυγή εντός στρατοπέδου; ποιος στρατός αποστάτης παράδεισος; θρηνείς δίχως νεκρό, φόνο σχεδιάζεις δίχως χρόνο και τόπο, οδηγίες δίνεις που κανείς δεν εκτελεί και διάδοχο στέφεις πριν το κέριν' ομοίωμα στήσεις. ζει και τον θάβεις, υπάρχει ουσιαστικά, ανύπαρκτο τον καθιστάς και αλματωδώς συμπεραίνεις πως στερείται ουσίας
- απλώς έφυγε απλός έφυγε
- ασκητικά φεύγουν οι ευφυείς ατομικοί ελάχιστα ενσυναισθητικοί
- νόμιζα τον ήξερα
- στερείται θέλησης επιθυμίας βούλησης
- δεν θέλω
- θέλω να μην
- να μείνει
- αν μείνει θέλω να μην λήγει η ιστορία
- παύουν οι δείκτες
- όχι! ακόμα δεν έχεις κατανοήσει
- παύουν να δείχνουν
- ανέφικτο
- όμως δυνατό
- λογικά αντιφατικό, οι δείκτες δείχνουν, τ' αντίθετο θα σήμαινε έναν ειρηνικό πόλεμο κι ο πόλεμος είναι παράλογος, όλοι το ξέρουν αυτό, όταν ο πόλεμος τελειώσει θα 'μαστ' όλοι τρελοί στη συνειδητοποίηση των κινήτρων —ή των μη κινήτρων μας— θα τρελαθούμε στη συναίσθηση της βλάβης άνευ αιτίας, του τιμήματος δίχως αντάλλαγμα, το ανταλλακτικό εμπόριο θα καταρρεύσει, ο καπιταλισμός θα πτωχεύσει απρόβλεπτα, η κοινοκτημοσύνη θα εξαγοραστεί, το κοινόβιο θα κατατμηθεί, το τέλος θ' αρχίσει και το λουλούδι από ρίζας θ' ανθίσει, τ' αγκάθια θ' αποβάλλει, πενήτημερη εκδρομή στο νησί του πάσχα μες τα χριστούγεννα, δίχως μάγους και παγανισμούς,

χαιρετισμούς και κιφ ρουαγιάλ, βιβλίο απευχών και γεύμα μέχρι δακρύων, πιτών κρύων στην γιορτή της εκατόμβης ξαναζεστών, αφοδεύουμε προς τον όλεθρο για να χωρούμε λίγο ακόμη φαγητό, προπίνουμε εις υγείαν του θανάτου και βερλαινικά δηλητηριαζόμαστ' εν αγνοία μας εντός σάλπιγγος αυτιού κοχλίας καθείς από χείρα άλλου με μόνο στόχο να επιστρέψουμε φαντασμαγορικοί, να μας δείξουμε το παρελθόν το παρόν και το μέλλον ανήμερα χριστουγέννων, να ολισθήσουμ' έξω απ' τον χώρο και τον χρόνο και συμβουλές να δώσουμε σε κάποιον αξιότερο από μας να στοχαστεί την ύπαρξή του

- ήθελα μόνο να σου την πω για το ανενεργό και δυνατό αλλά μου το χάλασες
- το 'χεις σκεφτεί ποτέ
- τόσες και τόσες
- πώς
- μάλλον στο μπάνιο
- χάπια ή
- ή να κερδίσουμε φωτογραφία να γίνουμε ικοί
- θα το 'κανα αν δεν ήταν προνόμιο των μαλθακών πλουσίων
- το αύριο και το αύριο και το αύριο — ντροπή, μην γελάς. αχ θέλω
- τί
- χτύπησέ με
- δεν τολμώ
- χτύπα με σου λέω
- πώς θα φύγουμε από δω
- πιο δυνατά
- πώς θα τον σκοτώσουμε
- μην
- να μην υπήρξε ποτέ
- μην το κάνεις
- να τον διαμελίσουμε
- μην το κάνεις σου λέω δεν θέλω δεν θέλω

Δ έργο αρχαιολογίας, από καιρό γνωστό στο θυμικό, σε κάθε στροφή της
 πλοκής αναμενόμενο
 Ν τα όνειρά μας θα έχουν πάντοτε μορφή ακατέργαστου εξπρεσιονισμού
 —εν πλήρη γνώση μας το κοριτσάκι πυρπολήθηκε ξανά και ξανά
 —και ξανά
 —έξω απ' τ' αστικά μας θέατρα στοιβάζονται άστεγοι, εξαρτημένοι και φτωχοί
 —αλλά η ακριβή μας συγκίνηση εξαγοράζεται μόνο μ' επιτηδευμένο
 μελόδραμα
 —μόνο ένας ανοργασμικός ασυνείδητος αστός θα πλήρωνε για τα μικρά
 πλανημένα κι ανέμπνευστα όνειρά μας, θα πλήρωνε να τον δουν να τα
 βλέπει
 —μας βλέπει
 —μας ελέγχει
 —γιατί τόση σιωπή
 —γιατί τόση βία
 —εξουσία
 —ήταν στα δύο κεντρικά κτίρια
 —ο πόλεμος είναι σκέτη λογική
 —ο πόλεμος έληξε
 —δύο μεριές διαφορετικές προκείμενες, προϊόντα διαφορετικών επιστημών,
 από τις διαφορετικές προκείμενες διαφορετικά συμπεράσματα, απόλυτη
 ακρίβεια συνέπεια σαφήνεια, λογικότατος συμπερασμός
 —εκείνοι, οι άλλοι, οι κακοί
 —αποκαλύπτεται διαφορά στις προκείμενες, στα κοσμοείδωλα, διαφορά
 πίστεων
 —τους πολεμήσαμε, φτιάχναμε μπαρούτι πυρίτιδα σφαίρες όπλα
 —τα επιχειρήματα περατώνονται
 —νίκησαν
 —εγώ εναντίον εσού
 —η έκρηξη
 —όχι λογικοφανές
 —σφράγισε τη λήξη
 —ορθό λογικό
 —ηττηθήκαμε
 —φεύγουμε
 —δεν μπορούμε

—πριν
—πριν ναι
—τώρα όχι
—όχι
—κινδυνεύει πρέπει να τον βρούμε να τον σκοτώσουμε να τον προφυλάξουμ'
απ' τον θάνατο
—θα μείνουμε ως να 'ρθουν τ' άρματα των συμμάχων — όχι των δικών μας,
την ιστορία γράφουν
—οι ρομαντικοί
—η έκρηξη πολεμική κύκνια ωδή
—φυλακισμένοι
—συνέβη στα κεντρικά
—σώσαμε τη φύση, η φύση σώθηκε
—τα πιεστήρια το κοκκιστείο
—ενοικιάζουμε εν καραντίνα
—δεν έμεινε λίθος στους τοίχους
—η πόλη έρημη χώρα
—διαλύθηκαν συθέμελα
—πολεμούσαν παρά φύσιν, έκαναν την πόλη μας φύση
—εκεί που επιστατούσες ευθυνόσουν κονιορτοποίηση μέχρι σκόνης λεπτής
ψιλής φθινής
—είμαι αντιδημοκρατικός
—πολισμάνοι
—μπάτσοι
—απαγόρευσαν τις φωτογραφίες
—σε κάθε στέρεη πολιτειακή δομή η ροή εκμαυλίζεται
—το θύμα
—η γνώση
—μόνο ένας
—ολιγαρχεί δεν ολιγωρεί
—μεταξύ τόσων εργατών
—η γνώση απαιτεί μύηση
—ένας μονάχα τραυματίας
—μια αναγεννησιακή ιεραρχία
—ένα μόνο θύμα νεκρός πτώμα, ορίστε το 'πα
—δεν χρειάζονται όλοι την γνώση όχι δεν αντέχουν
—ψοφίμι κουφάρι σωρός σάρκα μάζα
—η εξουσία γνωρίζει διαποτίζει κάθε σχέση

- βρέθηκε διακόσια μέτρα μακριά από τα κτίρια
- η ελάχιστη κοινότητα: δυο βουλήσεις μια έριδα, εξουσιαστής εξουσιαζόμενος
- διακόσια μέτρα συμπέρασμα εκατό μέτρα ύψος τουλάχιστον
- μικρός μου το επέτρεπε, τόσο εξυπνότερος ηθικότερος ανθρωπινότερος εγώ
σάρκα ρωμαλέα ικανή να υποτάσσει όχι ν' ακούει να δέρνει όχι να
καταλαβαίνει γιγάντιο αδηφάγο παιδικό εφηβικό εγώ ήθελα να τον πνίξω
δεν τον χωρούσε ο νους μου πώς
- παράδοξα ακέραιο το καμένο σώμα
- κάποιος τόσο ευφυής και γνωστικός πρόκειται περί λάθους
- διακόσια μέτρα σημαίνει ήταν εντός
- καμία ανθρωπίνη επαφή δεν είναι ίση
- δεν περνούσε τυχαία απ' έξω
- παντού εξουσία όλοι εξουσία έξω απ' την ουσία. αν συνυπήρχαμε χωρίς να
επιβαλλόμαστε
- δεν περνούσε δεν έτυχε το 'θελε
- ένα μόνο θύμα το 'θελε κοκκιστήριο μασσαλιώτιδας εάν νησί μείναμε μισεί
- ναι όσο τρώγαμε οκτώ και δεκαπέντε ακριβώς
- δεν πιστεύω στις μεγάλες
- θρυμματίσε τον δεξή βραχίονα
- συλλογικές αναστάσεις
- έθραυσε την κνήμη
- μικρές προσωπικές αυθόρμητες ανένταχτες ίσως εξεγέρσεις αντιδράσεις
- από δύο ανοιχτές οπές
- να καταπνιγούν μόνες να σβήσουν από διχογνωμίες πυρήνα ή να καούν
συθέμελα αίμα
- δεν έρρεε αίμα
- το σεξ υποτέχθηκε κι αυτό την εξουσία
- είχε πήξει λόγω θερμοκρασίας
- η εξουσία υπέταξε τη μοναξιά συμπέρασμα η μοναξιά πέταξε το σεξ
- μέχρι να 'ρθουν οι γιατροί τον έβαλαν σ' ένα σάκο κι επέστρεψαν στις
δουλειές τους
- μία ατομική μοναχική απομονωτική
- τουλάχιστον όχι διαμελισμένος όλος μελανός πύον ξεφλουδισμένος όχι
διαμελισμένος
- ελεύθερη φυσιοδιφική άθρη ολιγαρκής εγκρατής κοσμική ασκητική
- σίγουρα μέτρα ασφαλείας σίγουρα θα παρθούν βέβαια θα αποτρέψουν
φυσικά
- αναρχία

- τα μέτρα ασφαλείας
- αναρχία δίχως νεκρούς
- για να είμαστε ασφαλείς σαφείς βέβαιοι φυσικοί ασαφείς
- πουθενά δεν πάμε όταν ξυπνάμε, πεθαίνουμε κι αυτό είν' όλο
- θα μας πιάσουν στο δίκαιο ο δόλος άδικος άλλοθι έχουμε αυτός ο λεκές ο λακές ο ιωάννης σεντεμέντες ποιον τόλμησε πώς ρώτησε να τιναχτεί τι θέα εκατό μέτρα με ρώτησε εμένα θέλω να δω τη θέα αερόστατο φόβου δόλου αέρας διώξης θα μας διώξουν θα βρούμε θα σκοτώσουμε αυτόν που πέθανε χωρίς εμάς χωρίς το σχέδιο την έγκρισή μας ποιον θα φονεύσουμε γιατί εξουσία γιατί η φύση βία ο νόμος βία γιατί
- αναρχία
- για να 'μαστ' ασφαλείς
- είναι ο πρώτος
- ιστορικά ενιαία ορδή πρώτος το τέλος ο θάνατος βαδίζει ακολουθία γιορτή διόδια
- είναι ο πρώτος από μας
- πρώτος τοις εκατόμβης τόκος τοκετού τίκτω το ρολόι οι ρόλοι τοι ρόλοι
- είναι ο πρώτος από μας εδώ
- διάβασες τις ειδήσεις, ένα κοριτσάκι έξι χρονών
- είναι ο πρώτος από μας εδώ τώρα
- εμείς τρώγαμε οκτώ και τέταρτο ακριβώς τρώγαμε
- τόσους και τόσους νεκρούς τόσες χιλιάδες εκρήξεις ακρίδες διαμελισμοί φάγαμε τόσους νεκρούς χέρια πόδια παιδιά ορδές παιδιών νεκρών χωνέψαμε δυτικός πολιτισμός ιμπεριαλισμός ρέψιμο χέσιμο λίπασμα μάτια παιδιών τα δάκρυα λιπαντικό το αίμα λουτρό διάλυση τένοντες σπάσαμε οστά ρουφήξαμε τη βοήθεια την αλληλεγγύη την ανθρωπιά βαθιά απ' το παιδικό τους μεδούλι ως τελευταία γουλιά

Ν ανάμεσα στα σύννεφα μια αλεπού κυνηγά τον άνεμο. απ' την ουρά της ξεχύνεται υγρός καπνός και φως. σταγόνες μολύνουν τη γη. από κάτω λευκά κύματα βουνών όμοια με αστεροειδή γλυκάνισο. ο ήλιος απλώνει σκοτάδι κι ό τι σκοτίζεται θερμαίνει. ό τι κάποτε έπεφτε τώρ' αβαρές κι όποιου θρηνούσε τα δάκρυα κυλούν προς τα πάνω. οι ανάσες ακούγονται σαν

Δ πού είμαι

—ανάμεσα στα σύννεφα

—αλήθεια τι αισθάνομαι

—μια αλεπού κυνηγά

—αισθητηριακή πραγματικότητα, έξι αισθήσεις και γεύσεις

—βλέπεις το λουτρό

—πότ' ήρθα δω

—ακούς τη φωνή μου

—όχι πάντα

—μυρίζεις

—είμαι βδελυρή, με γειώνεις

—γεύεσαι ξηρό το στόμα σου

—πόσον καιρό έχεις να με φιλήσεις

—άπτεσαι υφαίνεις το νερό

—ακόμα νερό. η θάλασσα με νέμει με νομίζει νέμεσι που τέμνει. είναι ώρες ή χρόνια; σιχάθηκα το ίδιο στάσιμο νερό, θέλω επί τέλους χωρικό έξοδο πλέκομαι δένομαι λύσε με καθάρισέ με, η μπανιέρα δεν είναι πια το σώμα μου, κουράστηκα να διατηρούμαι σ' αυτήν την άλμη

—η προστασία γλυκαίνει

—άγλυκο άλγος, άσε με να βγω κι ας είμαι ανασφαλής, με φροντίζεις με φυλάς φίλα με, τόσον καιρό το νερό είναι τόσο κρύο, πνίγηκα αιωρήθηκα το νερό κυμάτισα κάηκα από νερό που έβραζε κρουπάγησα

—βυθίστηκες ανάσκελα βυθίστηκες μπρούμυτα κράτησες την ανάσα σου περισσότερο απ' όσο άντεχες λιποθύμησες πλατσούρισες μ' έβρεξες

—έπαιξα πιάνο πάνω στο νερό πιάνω νερό πιάνο νοερό πιάνο ιερό

—κοπανήθηκες στο νερό μίλησες στο νερό μίλησες βροχή

—άλλαξα στάσεις γεύσεις κατοπτρίστηκα στο νερό το 'κανα κυανό κατοπτρίστηκα στον ουρανό φύτεψα λουλούδια φύτεψα αίμα

—σε φλεβώ βάμμα ζωγράφισες φ fractal χρυσή τομή με dripping τεχνική τη νεκρή υποδύθηκες

- απεγδύθηκες σαπουνίστηκες αφόδευσεκες μαλακίστηκες έρανο ράντισεκες πασαλείφτηκες
- φαντάζεσαι παραληρείς διαχέεσαι
- χέζεσαι τα κόκαλα της λεκάνης γλύφω την πορσελάνη άγαλμα γλείφω σκληρός πολύ τα δικά σου σκατά στο δικό μου νερό μύρο στον νεκρό
- πίνεις σαν σκύλα στους αστερισμούς αλυχτάς τα κουτάβια σου έχασεκες δεν ξέρεις ποιος κολάρο σου φόρεσε ποιο αφεντικό σ' έχασε έδεσε σ' άρεσε σέβεσαι σ' έκλεψε ποιον πόλεμο ξεκίνησεκες, ως λέξη ασφαλείας για να πάψει το ξύλο η υποκρισία το μήλο δίχασεκες, σε ποιές θύρες κλείστηκεκες σε τίνος τα μάτια κατοπτρίστηκεκες
- ήθελες να μην ήμουν στην τροία μα κοντά στις πυραμίδες εγκόλπωσα μήδες, με είδες, πηρ' ανθρώπους σαν και σένα με χέρια φλεβώδη θνητά δάχτυλα νότισα έβρεξα ύγρανα στα εντός μου κόλπα το νάμα το αίμα σου δάχτυλα που βάφτισα εντός μου, χέρια που νωπά ακόμη τα 'χρися ό τι αγγίζουν σε χρυσό να τρέπουν. βάφτισα μήδες και θαρρείς κηρύττεις πως εγώ έλειπα απ' την πόρθηση; εγώ που πάντα δέχομαι την ώθηση; εγώ η ωραία ρέα ωραίο έαρ η πάντα πάνω στην ώρα η ώριμη σωστή γινομένη, από χίλιους βασανισμένους ειδομένη από χίλιους αγγέλους χυμένη; εγώ έλειπα, η βασίλισσα της εκθήλυνσης που πορθώ ποθώ κουρσάρω πειρώμαι πειρατώ; με πείρα σε πήρα. πόσο θα 'θελες το άνθος του ωραίου, το άνθος του καλλού, να λείπει να 'χατ' όλοι πλανηθεί. συνωμοσιολογία θυματοποίηση η τέλεια αφήγηση: πολλοί του συρμού παρεσυρμένοι υπό χιμαιρικής ομορφιάς τον χειμώνα χυμώνουν και λίγοι σοφοί απλανείς. εγώ ως ωραία και φαινομενική ψεύτικη. αλλά ο πόλεμος ήταν αληθινός αιτιολογημένος υπαρκτικά και αναλυτικά, πόλεμος λογικός έληξε και ο λόγος λόξεψε κυρτός αισθησιακός, κουασιμόδος υποτακτικός, υποτάσσεσαι, πολέμησεκες για μένα, θα κέρδιζεκες εμένα, αλλά κέρδισεκες και δεν κέρδισεκες εμένα και κήρυξεκες πως δεν υπήρχα. αρσενικός φόβος αποτυχίας, έκθεσης, αδυναμίας. αρσενικός φαρμακοποιός. παρά —τι θαύμα— την αποτυχία σου, ο πόλεμος για μένα, οι φόνοι για μένα, ο πόλεμός μου, οι νεκροί μου, η ομορφιά μου, οι νεκροί για την ομορφιά, η εκατόμβη γιορτάζει και να της πεις χρόνια πολλά
- εμείς δεν σκοτώσαμε κανέναν, ήσυχα κάναμε τη δουλειά μας, στα μάτια μου κανένα εχθρικό ερίφιο δεν ερρίφθηκε. ζητούσαν πυρά, φτιάχναμε στέλναμε πεδικά, ήταν όλοι τους παιδιά
- απόσταση, γιατί τόσοη απόσταση
- θέλω τώρα την πεσοχή σου
- εύκολο ορθογραφικό ολίσθημα συνειρμικό
- θέλω την προσοχή σου
- άσε με να παραβώ

- δεν σκότωσα εγώ
- το σώμα μου υγρό τόσο καιρό σε σένα προσφέρω
- διψούσα το ποθούσα δεν το 'κανα
- θα πλυθώ θα καθαριστώ, θέλουν να με κάνουν λιμάνι θάλασσα, με μαρινάρουν τα λέπια να μην μου λείπουν, των βράχων δεν θα γίνω σκηνοθετική οδηγία ποντικών πόντου, θέλω αρουραίους βουβωνικής αρούρης
- εγώ δεν σ' έκανα έτσι εγώ
- θα βγω γυμνή στο δρόμο ατημέλητη, εγώ η ωραία ρεμέδιος όπως μ' άφησε ο πόλεμος, λύσε με να βγω στη στεγνή γη, ξέρεις τ' όνομά μου, στερεώνομαι χθονώ, αγκάθι τσουκνίδες φυτά να γευτώ
- σε προστατεύω
- δεν θέλω την ασφάλειά μου
- φοβούνται
- φοβάμαι το φόβο τους
- ο νεκρός βρομά
- εμείς θυλακισμένοι ως ένοχοι
- ως ίσως νοσούντες
- αυτό είναι το αμνιακό μου υγρό, γεννήθηκα αιχμάλωτη εδώ, εσύ ευνουχιστής κλειτοριδοτόμος ασφαλίτης και μπάτσος μου. άσε με να φύγω το δέντρο να βρέξω χώμα να γίνω· έχει διηθηστεί τόσο μπαρούτι σ' αυτή τη γη, άσε με να βγω, μη μ' αγγίζεις
- φοβάμαι
- φοβάσαι εμένα, όχι για μένα, είσαι βία, εσύ με θαλασσώνεις, κάθε άλλο παρά με σώζεις, με υδρεύεις, προστατεύεσαι δεν προστατεύεις
- νοσείς. με του πτώματος συμπίπτουν τα συμπτώματα: αναισχυντία αλκιβιάδεια ανομία αυθάδεια ερμεία αναίδεια κι άδικη αναισχυντία ονειροπόληση παρατολμία αιθεροβασία αϋπνία κάβλα ανορεξία
- ναι είμαι καβλωμένη θα σας καβλώσω άσε με να βγω να σε γαμήσω όλους θα σας γαμήσω

Δ με πνίγεις

Ν πάλι νοσείτε παλινωδεείτε

—θέλω να φύγω

—αδύνατον

—δεν θέλω άλλον εγκλεισμό

—ανέφικτον

—είμαι υγιής

—βρέθηκε νόσος στο δικό του κόρπους και για να σας γλιτώσω απ' τους κόπους ως που ο ιός ιωάννης να εξιχνιαστεί για την ασφάλεια η σύζυγός του θα εγκλειστεί

—θαλάσσωσε ύδρισέ με

—φορέστε τη φύση μου

Δ δήμητρα ύδατα δώστε μου

Ν νικόλα οργώσου να σπείρω τους πόρους του πώρτου καλού σου

—κρύβεστε στο επίπονο σωματικό βίαιο σαρκικό όπου χάνετε έναν έλεγχο που ποτέ δεν διεκυβεύσατε—σπαρταράμε δράκοι φλογοβόλοι της δυτικής μυθογραφίας τοξοβόλοι έρωτες σπαρταράμε ψάρια που πνίγονται απ' το πολύ νερό—αναπνέετε καλλίτερα με το λαιμό σφιχτό—μολυσμένο το ιερό εντός προσβάσιμο το άγιο πίσω—φυτέψατε χρυσόψαρο εικοσιτεσσάρων καραντίνων μες το ποτισμένο μου σώμα χθόνιο

—το των αστραγάλων των γονάτων του μουνιού μου τρίγωνο ισοσκελές: αποφασιστικό ισόπλευρο: σωματοχαρές σκαληνό: νεραϊδοχαριτωμένο ορθογώνιο: καβλωτικό με β να βυζιθεται οξυγώνιο: κορυφή θελκτική και βάση αμβλυγώνιο: στόχος σκοποβολή βλήματος

—σωφρονιστείτε· αυτή η μεσαιωνική πρωτοπρόσωπη βωμολογητική κυριολεκτική αφήγηση οφείλει να σταματήσει

—δόνηση ταλάντωση άστρα πάσσαρ τρύπες μαύρες συμβολιστικές φαλλικές απωθήσεις προβολές και άμυνες—ρομαντική μου ύλη καντιανό συναίσθημα σε σχάζω ψάχνοντας την καρδιά σου—πεινώ—απεγδύομαι της σοβαροφάνειας και γελώ στη συχνότητα των άστρων

—σε οχτώ χρόνια θα φτάσετε, μην μ' εκλαμβάνετε ως προτροπή σε δράση—μιλήστε μου για το ιδεαλιστικό επέκεινα των γραφικών μας χαρακτήρων καλύπτοντας κάθε νύξη για να ολισθήσει της ποιμαντορίας

—εκεί δεν θα υπάρχουν κώλοι αρνήσειςμανιέρες—είμαστε ακόμη στην επικράτεια του οικείου και βολικού—ούτε κλειστά μάτια ερμητικά ερημίτες

ξύλο πνιγμός: εκεί θ' αναπνέουμε χωρίς αέρα θα κοιτιόμαστε χωρίς ν' αλληθωρίζουμε

—της κορυφής κλίμα τροπικό θερμότητα υγρότητα της βάσης πολικό ψύχος στεγνότητα τριγωνική αγνότητα γκράαλ κι άγια μήτρα σε προσμένουν με χαρά οι στέγη σπιτιού γοτθικού ρυθμού

—φαίνεται το υπόλοιπο της αφαίρεσής σου απ' το φτιαχτό υπερεγώ σου στο γλυμμένο πεταμένο μάρμαρο απ' όπου απεκόπη η μορφή του στήθους σου κρύβεσαι πίσω—πίσω στην αθωότητα—εγώ σημάδι της ρήξης σου ανέστρεψες το κάτοπτρο του πατρός επέλεξες μητέρα βρήκες ό τι δεν σου λείπει για να μπορέσεις να σε συχωρήσεις

—μπαλετικό ένδυμα όπως απέμεινες τώρα το κορμί σας ιερό φαράγγι

—σε βρήκες σε μένα ανέθεσες τους ρόλους σου εγώ η απόλυτη χίμαιρα της κλωνοποίησης—χτύπα με αλύπητα όπως στον πρώτο κόσμο σου άρεσε να σε χτυπούν, αφαίρεσέ μου τη δυνατότητα πόνου, τέλειος άπονος κλώνος—φονικά στιγματιστικά γίνε υπογεγραμμένη μαστίγιο βίτσα δασκάλου και χάρακας μέτρα το βάρος το μήκος μου κι εντός σου αν θες να 'σαι ειλικρινής κι αφού με προσδιορίσεις ολοσχερώς βάλε με στο μικρό ερευνητικό κουτί σου, κάθισέ με στην άκρη του τηλεσκοπίου σου κι επίρριψέ μου όλη την ευθύνη για τη μη θέαση του κόσμου σου: εγώ η κατάθλιψη εγώ η στειρότητα η σύφιλη, εγώ σε πίκαρα στο σχολείο εγώ σε πρωτογάμησα βίαια εγώ σάρκα και ξύλο, εγώ αποσυνέδεσα το σεξ απ' τα μάτια σου σε θωράκισα απ' το συναίσθημα σου απαγορεύω να αισθάνεσαι ευθύνες εγώ είμαι ο ένοχος θα λιθοβοληθώ εγώ θα φορέσω τ' αγκάθινο στεφάνι εγώ θα τμηθώ εγκάρσια σαν στίχος του ρεμπώ ή του βερλαίν δεν θυμάμαι εγώ όλα εγώ εγώ έκαψα τη νοτρ νταμ για να προσεύχεσαι μόνο σε μένα εσύ είσαι αθώα εσύ αθώα

—σιωπή

—γιατί

—είσαι επιδειξίας; φετιχιστής; ζωόφιλος, ζωοεραστής; αυτομονοσεξουαλιστής, μιξοσκοπόφιλος, γυναικόμαστος; πρεσβυόφιλος, σεξοαισθητικός κίναιδος, δυσπαρευνιστική γυναίκα

—επειδή νοσείς

—μου λείπει

—να τον ξαναφτιάξουμε

—μας βλέπει, μας ελέγχει

—είμαστε τα είδωλά του, παραμορφωτικά κάτοπτρα, ήταν το άθροισμα των συνισταμένων του, ήμαστε οι προκείμενές του, θέλω να τον συμπεράνουμε

—ένας παιδί ευφορίωνας

—να σου τον σπείρω

—φόνος καβλωτικός θάνατος γεννητικός

—θα τον σκότωνες
—όχι
—θα τον γεννούσες
—τον αγαπούσα
—κι εγώ
—συμπέρασμα μισώ εσένα
—συμπέρασμα αγαπώ εσένα
—τον είδα σε σένα
—δες τον μέσ' από μένα
—θα νοσήσεις
—θα τρελαθώ
—και μετά
—θα χαθώ
—εγώ
—μαζί του
—θα 'ναι σαν να το κάνω μαζί του
—θα 'μαστ' αδέρφια
—θα 'ναι σαν να τον προδίδω πρέπει να τον βρούμε
—γδύσου
—πρέπει να τον βρούμε να βάλουμε τους ιταλούς να τον βρουνε
—εγώ είμαι ο ιωάννης σεντεμέντες

Ν απ' την τελευταία μας σύνοψη αναμμένω τη στροφή σου. πόση ακινησία
χωρά η ώρα; πόση αναβολή στριμώχνω στον φάρυγγά μου. οκτώ
διαθλασμένα λεπτά: φλέγεσαι και το φως σου φτάνει σε μένα, μάντης
τυφλός, θα το δεχτώ ως θέρμη, η αφή μου θα σε αναγνωρίσει με οικονομία
σαν ομηρικό μοτίβο, θα 'σαι ανακάλυψη μιας ζωής ερευνών, φάρμακο
πλατωνικό, σαρκοφάγος μυστική, σώμα συντηρημένο οργώνω τη γη σας θεά

Δ κοιμήσου

—φοβάμαι

—είμαστε ασφαλείς εδώ

—δεν πράξαμε τίποτα

—ψάχνουν φταίχτη κι ο ιωάννης δεν είναι, θα 'λεγα, διαθέσιμος

—αυτοχειρία

—δεν τους αρκεί

—εσύ φταίς με ζεύγωσες

—μ' εξουσίασες κι εν συνεχεία με σεξοποίησες

—εσύ υπέταξες την εξουσία στο σεξ

—ενώ οφείλουμε το αντίθετο

—σκηνικά και ρόλοι

—επιδημία όπως θέατρο

—πανώλη λέπρα σύφιλη

—περίπου

—ο θάνατος παντού τετριμμένος

—όχι τόσο κοινότοπο

—αλλά; σοφή ιεροφάντρα

—η ντετερμινιστική ζωή

—τερματίζεται στην πανώλη

—και στη σκηνή

—εκφυγή από την αιτιότητα, ελεύθερη— γιατί γελάς

—λίγος αέρας παραπάνω στις ενορμήσεις, αυτό είν' όλο

—ρομαντική λογοτεχνία της πανώλης

—διονυσιακή όσο χρειάζεται για τον άρτω τον επιούσιο

—τίποτα το ανώτερο

—ούτε δείγμα σαιξπηρικού μονολόγου

—άλλο ένα μοντέλο: αυτοχειρία ως εκκίνηση ζωής

—κλισέ

—θάνατος ως προϋπόθεση της ελεύθερης
—μην το πεις
—ο θάνατος απαιτεί
—εσύ δεν αντέχεις τη μίζερη ζωή και της φοράς όλ' αυτά
—το υψηλό σουμπλάιμ του σουμπλιμέ
—ποιος μισεί έτσι μυθιστορηματικά τον αδελφό του
—να οργανώσουμε ένα επιβλητικό διονυσιακό όργιο προς τιμήν του, γύρω από
 μια θυμέλη να ιερώσουμε τον θάνατό του, πανωλόβλητοι εραστές να
 γιορτάσουμε τη ζωή
—ένα μεγάλο ρωμαϊκό φαγοπότι
—ναι
—οργασμοί και ρώγες και ρώγες και φωνές ε
—ναι ναι
—και στο τέλος ομαδική αυτοχειρία
—ναι ναι ναι
—ξεκάβλωσε τώρα
—γιατί
—εγκλεισμός και αϋπνία τόσες μέρες τώρα
—αν οργανωθούμε το όργιο θα είναι μεγαλειώδες με την κατάλληλη
 γραφειοκρατία
—θες να κοιμηθείς λίγο
—αν το κανονίσουμε σωστά με ποτό και πορνό
—ένα καλό γραφείο κηδειών κι ένα συνεργείο καθαρισμού
—πώς δεν το σκέφτηκε πρώτος
—ήξερε, ήθελε ν' απολυθείς γιατί ήξερε πως γαμιόμαστε, ήξερε πως
 τρελαίνομαι, ήξερε πως έχει κολλήσει κι εκείνος και ήξερε πως θα κολλήσεις
 κι εσύ αν δεν κάνει κάτι
—στις επιστολές έγραφε
—γι' αυτό και στην βάρδιά σου. θ' απολυθείς. το έσχατο μέτρο του για να σε
 κρατήσει υγιή
—πώς ήξερε
—όποτε χύνω φτερνίζομαι κι οι μύξες σχηματίζουν τ' όνομά σου
—για να γλιτώσει, είν' εποχή μαλακίας, ατομική εποχή, δεν συναντιόμαστε
 αυτήν την εποχή, καμία συνουσία, μόνο μαλακία, για να γλιτώσει
—για να μας σώσει
—για τον εαυτό του, άθεος νάρκισσος
—εμείς ηχώ

- να σώσει τον εαυτό του, ο καθείς τον εαυτό του. αν εκείνος τους άλλους, καιρός για τους άλλους, δεν τον βρίζω δεν είναι ηλίθιος δεν είμαι ηλίθιος δεν είμαι τέλειος δεν είμαι καλλίτερος τον χρειάζομαι τους άλλους γέρος στο αναπηρικό κυλώ στο πατρικό μας μπροστά στην κουζίνα δεν φτάνω να πλυθώ το λουτρό το νερό δεν φτάνω, γιάννη βοήθησέ με, το κεφάλι μου δεν έχει μαλλιά, τα μάτια μου ξεθώριασαν θόλωσαν, τα πόδια μου πονούν ασθενικά κομμένα από πόλεμο, θέλω την κούπα γιατί δεν μου μιλάς γιατί με περιφρονείς έτσι, είμαι ο αδελφός σου, σ' αγαπούσα πάντα ό τι κι αν έλεγα, το νερό δεν φτάνω το νερό συγγνώμη για όλα τα βλάκα και σκάσε, μην ξεθωριάζεις, σε παρακαλώ, δεν μπορώ να τρέξω, με νικάς και σου λέω πως μ' έκλεψες, σε νικά σε ξεφτιλίζω δεν σ' ακούω και ξεκινάς πρώτη φορά να τραυλίζεις, δεν έκλεψες, μην ξεθωριάζεις, θέλω το νερό, γόνατα στο χώμα ναρκοκομμένα, σε χρειάζομαι δεν φτάνω μ' αφήνεις μόνο ήσουν πάντα σ' αυτό το σπίτι, οι άλλοι να σώσουμε τους άλλους
- υπ' ευθύνη σου χάθηκε αρτιμελής νέος: χάρη σ' εκείνον τώρα δεν μπορείς να στρατευθείς
- θα μου κοπούν τα πόδια, δεν θα μου, χάρη σε, θυσιάστηκε για τα πόδια των άλλων τους άλλους
- πάω να δω μήπως μπορούμε να βγούμε λίγο, θα προσέχεις; επιστρέφω
- τους άλλους—επέστρεψες; είσαι ασφαλής! λένε για πτώματα και τα πάντα είσαι ασφαλής, όχι, το χέρι σου γιατί 'ναι σπασμένο και το πόδι σου μην με κοιτάς έτσι οι τρύπες όχι προλαβαίνουμε—όχι εκείνη εγώ φταίω σε πρόδωσα μαζί της την πίεσα ήξερες δεν ήξερα η ευθύνη με το μεγάλο σου δρεπάνι ρομφαία φέρω την αμαρτία εγώ μοχθώ μοχθηρός εσύ—μοίχευσα εγώ όχι εκείνη δεν φταίει δεν είναι πειρασμός δεν την κατηγορώ δεν είναι έννοια δύναμη δεν είναι ιδέα έκλεψα το δικό σου σε λήστεψα τη σάρκωσα τη γάμησα την έχυσα μέσα στο ιερό της σώμα το με το δικό σου συνημμένο την βδέλυξα βάτεψα την βίασα την μίαςα—έβλεπα εσένα ζήλευα εσύ ήθελα να 'μαι και 'κείνη εσύ ήθελε να 'ναι είδε σένα σε μένα είδα σένα σε κείνη εσύ σε όλους μας λατρεύτηκες εσύ το πάθος η πίστη η λατρεία ο οργασμός η θέωση σε θαυμάζουμε με τα λεμένα σου μελόνια, εσύ το χύμα κι η αλήθεια και το σώμα.
- μάλλον έχει γίνει ξανά αποκαλύφθηκε δεν είναι ο πρώτος —κοιμήθηκες;— δεν πάρθηκε καμία ασφάλεια, δεν θα μας αφήσουν ελένε —νίκο κοιμάσαι

Ν το τέλος της υστερίας της τρέλας και της σεξουαλικότητας, η νέα εποχή, η θετικότητα. η ζωή, η μέριμνα για τη ζωή. τέλος οι διακειμενικές αναφορές, ο ρομαντισμός, ο ντυρκέμ, ο εξπρεσιονισμός: εδώ μόνοι. στα χέρια το αίμα του ξυπνήματος μιας νέας άνοιξης. —εγώ ο αυτόχειρ μεσσίας— δεν θα τον δείτε πια, θα φέρει τα δώρα όταν θα πλένετε τα δόντια —αυτή ο μέγας ιεροεξεταστής— το τέλος μιας μεγάλης αφήγησης: ασφυξία εγκλεισμός φάρος: αποτύχατε να τον αποφύγετε, απέτυχε να σας προστατέψει. τον έφτιαξαν ομορφότερο απ' το αναγκαίο, πολύ θελκτικό για ν' απωθεί — αυτοκτόνησε τόσο που ίσως να μην υπήρξε— θα σωπάσει, μην αγχώνεστε, χωνεύεται, ξυπνήστε καμία αθανασία ψυχής το κίνημα προχώρησε και η συνεισφορά του λησμονήθηκε. καμία μεταθανάτια —να 'λιωνε αυτή η σάρκα η τόσο αδρή— εμπειρία —αέρας να γινόταν και δροσιά— δεν είμαστε όσο ανασφαλείς νομίζουμε —κι ο νόμος τ' ουρανού να μη στρεφόταν— είμαστε όσο φονιάδες φοβόμαστε —ενάντια στους αυτόχειρες— θε μου, ηρέμησε κοιμήσου σος. όλοι μας το 'χουμε σκεφτεί, όχι να διαμελίσουμε κάποιον, εννοώ, ξέρετε, το χειροκρότημα. και συνεχίζουμε να σηκωνόμαστε απ' το κρεβάτι να τρώμε κρέας να πηγαίνουμε στη δουλειά να γαμιόμεθα ιεραποστολικά ν' ανάβουμε ένα κερί που και που, νεωτερικότητα κι αβάν γκάρντ, να η αθανασία της ψυχής —πως τολμάς ξανά να διασπάζ την ενότητα του κόσμου νοσηρέ εκκλησιαστή του ναού του Σ, εσεί, ενικός ευγενείας, σύμβολο δομικό ρατοννώ, πως εξέρχεσαι από οικίας πριν την της πυρίτιδος έκρηξη, πως διαμελίζεσαι πριν με λύσεις ως την κάθαρσιν; μασκοφέρω στο θείο κωμωδείπνο, τα πτηνά της λογικής μεταφέρουν τα σωθικά μου πέρ' απ τον ορίζοντα, κάθετη ρυμοτομή μη δεν επιτρεπτόν, κατοίκων ορισμός αντιπαραγωγικός, καμύα απομηχανή: απομαγεύσου ακόμαγεύσου. πέπλο σηκώνεται βιβλία καίγονται— είσαι ρευστότερος απ' όσο νόμιζα κι ας σε δρύζω. θα σ' εγκολπώσω και το ξέρεις, θ' αφομοιωθείς. το νέο απαιτεί μια θυσία αίματος, να τι θέλω, να ξεχάσω —δεν είμαι το σπίτι πάνω στο τείχος το ψηλό, είμαι η μνήμη για το σπίτι στο δικό σου το μυαλό— ξέρω δεν είσαι ιδανικό, είσαι βίωμα, εγώ σε βίωσα, αλλά το τέλος απαιτεί τη λήθη, να επιστρέψετε στ' αμάξια σας, να συζητήσετε τι θα καταβροχθίσετε, οι σκύλοι σας να μυρίσουν κώλους άλλων σκύλων και ό τι είδατε να χαθεί, η καταστατική αρχή της ύπαρξης το καθάρισμα απ' τα ψευτορομαντικά μεταφυσικά απότοκα —τίποτα μένει αμόλυντο στη γη· και τα φαντάσματα αναπνέουνε. τα όνειρα από θύμησες κατάγονται κι όλες οι θύμησες εράσμιες— πλήττω με τις κοινοτοπίες. τα όνειρα απροσέγγιστα, γλιστρούν σε παραισθήσεις. ικανοποιήθηκες; το αύριο που τόσο αγαπάς στο ζητά.

διαπράττω την ύβρι, λέανδρε, σου ζητώ το νερό χειμώνα να περάσεις, είσαι ζώο εφήμερο, πνίξου να πνιγώ, η συνάντηση που τόσο περιμέναμε κι οι δυο μας, για την οποία είχαμε ετοιμάσει τις ερωτήσεις κι είχαμε ακόμα προβάσει τις απαντήσεις, έγινε μια συνηθισμένη κουβέντα, όπως πάντα. γιατί αυτοκτονεί κανείς; μαλθουσιανά προγραμματισμένοι να διασφαλίζουμε τη ζωή, τη δική μας και του γένους μας. τι αλλοίωση, τι εκφυλισμός είσαι συ, αυτοχειρία; η ζωή είναι ωραία, η ομορφιά είναι στην μάχη αυτό είναι ζωή, η αντιπονητικότητα, ο πόλεμος η επικράτηση, κάθε αγοράκι σαγηνεύεται τη ρώμη την επιβολή μια προβιά να ξεγελά, μ' έχεις μολύνει, όχι οδυσσεάς η πανουργία απ' την αξιοκρατία, μόνο αχιλλέας, ιστορία απ' την οπτική των θεών νικητών, ο κόσμος φτιάχτηκε για τους ευνοούμενους των, ναι, όλα γίνονται για όφελος και ωφέλεια αφελή οφηλία αδύναμη πρέπει να μείνεις πίσω ανίκανη να λουλουδίσεις οφηλία τον ακούς να μονολογεί και δε μιλάς γι' αυτό πεθαίνεις, μονολογεί για το θάνατο και δεν απαντάς τη ζωή γι' αυτό ανθοστολίζεσαι κολυμπάς και πνίγεσαι, γιατί να κλαις και να θρηνείς τις συμφορές σου, όταν απ' τους ακροατές σου έχεις να προσμένεις δάκρυα, δεν είναι χαμένος κόπος, εκείνος σ' έπνιξε οφηλία, εσείς, τ' αδηφάγα αιμοδιψή σας μάτια, έτοιμα να δουν πόνο στη σκηνή, εσείς ασφαλείς, εμείς ποτέ, εσείς χτυπάτε και δεν κλαίτε, το παιδί σας κλαίει και δεν κλαίτε, σκληραίνετε και γαμιόμαστε για να καβλώσετε, μόνο εδώ ζείτε, η ζωή σας σκέτη πανούκλα και θάνατος, οφηλία, αυτοί σε σκότωσαν, εκείνος είναι κομιστής κι εκπρόσωπός τους, εκείνος είναι το νερό, η οδύσσεια ερωτική του ραδιουργία σ' έπνιξε, τι σκεφτόσουν οφηλία, όσο τον άκουγες να μονολογεί για το θάνατο τι σκεφτόσουν οφηλία, εκείνος σ' έπεισε, ήσουν η ζωή, τι μονολογούσες όσο μιλούσε, σίγασέ τον, τι μονολογούσες, ο σιωπηρός σου είναι ο μονόλογος, είσαι το όφελος, και ο θάνατος μερικές φορές μιλά πολύ, η ζωή πεθαίνει, ο θάνατος φορά τη μάσκα τη ζωής ως το χειροκρότημα ζουν ως νεκροί, η αυτοχειρία είναι μιας κάποιας τυπολογίας λύτρωση, οφηλία ο θάνατος είναι ζωή, το δικό σου μόνο λόγο ν' ακούμε πάντα, τι έλεγες εσύ όσο φλυαρούσε οφηλία, ο εντιμότερος χείμαρρος ρέει στα ροδομάγουλα των θεατρίνων γελωτοποιών, τι σκεφτόσουν οφηλία, κυρία τι σας οφείλουμε;

σεντεμέντε

ιλαροτραγικό ρομάντζο σε δύο πράξεις

15 Ιουλίου 1913

με διπλή έκρηξη στο πυριτιδοποιείο αθηνών
αυτοκτονεί ο εργάτης
ιωάννης σεντεμέντες.

πρόσωπα 2

η σύζυγός του δήμητρα
ο αδελφός του νικόλαος

πράξη α': πριν και ως την έκρηξη
πράξη β': από και μετά την έκρηξη

από το ντοκουμέντο στον υπερρεαλισμό.
επί της αυτοχειρίας, μία μελέτη του ρομαντισμού:
αφομοίωση, ύμνος, κριτική, συνδιαλλαγή.
πολεμικό περικείμενο,
εξάρτηση από τον χρόνο γραφής (απρίλιος 2020)
υψηλή διακειμενικότητα
λόγος συμπυκνωμένος, ψευδοφιλοσοφικός.

λέξεις—κλειδιά: αυτοκτονία, ασθένεια, εγκλεισμός, έρωτας, θάνατος

εγώ

γεννήθηκα το 1998 στην αθήνα, σπούδασα
φιλοσοφία στην ίδια πόλη.
στην θεατρική ομάδα ΔρΥς αγάπησα το θέατρο·
έκτοτε αφιερώνομαι σ' αυτό:
παρακολουθώ μαθήματα θεατρικής γραφής,
σπουδάζω υποκριτική. γράφω.
τα βράδια δουλεύω.

στο 6978691158 και cavrm1998@hotmail.com

